

Henrik Wergeland - en visuell diktbok

Dikt i utvalg

Mig selv

Jeg i slet Lune, Morgenblad?
Jeg, som kun behøver et glimt av
solen for å briste i høy latter av
en glede jeg ikke kan forklare
meg?

Når jeg lukter til et grønt blad,
glemmer jeg bedøvet fattigdom,
rikdom, fiender og venner.

Min katts stryken mot min kinn
utglatter alle hjertesår.
I min hunds øyne senker jeg
mine sorger som i en dyp brønn.

Min vedbende er vokset. Dit ut
av mitt vindu har den båret på
sine brede blad alle de
erindringer jeg ikke bryr meg om
å gjemme.

Den første forårsregn vil falle på
bladene og utviske noen troløse
navn, de vil falle ned med dråpe-
ne og forgifte regnordmens huler.

Jeg, som leser henrykkelse på
hvert av centifoliens, den
vårgaves hundrede blade -
Meg skulle en slett avis bringe
meg til å kvele en sekund med
ergrelse?

Nei, frisk dere journalister,
hvesser deres reveklør kun på
klippen! Dere river kun
blomster løs og litt mose til
en bløt grav.

Som insekts stikk i muslingen,
avler fornærmelser kun perler
i mitt hjerte. De skulle engang
pryde min ånds diadem.

Vi ere en Nation vi med

Vi ere en Nation vi med,
vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved,
og vi, vi ere mange.
Vårt hjerte vet, vårt øye ser
hvor godt og vakkert Norge
er, vår tunge kan en sang
blant flere av Norges
æres-sange.

Mer grønt er gresset
ingensteds, mer fullt av
blomster vevet enn i det land
hvor jeg tilfreds med far og
mor har levet. Jeg vil det
elske til min død, ei bytte det
hvor jeg er fødd, om man et
paradis meg bød av palmer
oversvevet.

Hvor er vel himlen mer blå?
Hvor springer vel så glade
de bekker som i engen gå
for blomstene å bade?
Selv vinteren jeg frydes ved,
så hvit og klar som strøet ned
all stjernehimlens herlighet

og hvite liljeblade.

Jeg ikke vil for fremmed vår
min norske vinter bytte.
Og fremmed slott ei nær
Forslår imot min faders hytte.
Han sier han er der så fri.
Det ei så nøye fatter vi,
men noe godt er visst deri
som verd er å beskytte.

[Gid jeg da snart må blive stor
- jeg har så lenge biet - at
tappert jeg kan verne for min
faders dyre frihet!
Og skulle noen vel med makt
få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt,
er til dets frelse viet.

Det leve da som gran og fyr
de sterke, eviggrønne, som
stjernene bak sine sky`r
er alltid like skjønne!
Kom vår og høst, som alltid
før, med blomster for min mo-
ders dør med gyllent korn på
faders stør, som du vil dem
belønne.

Til min gyldenlakk

Gyldenlakk, før du din glans
har tapt, da er jeg det hvorav
alt er skapt; ja før du mister
din kroness gull,
da er jeg mull.

Idet jeg roper: med vinduet
opp! Mitt siste blikk får din
gyldentopp, min sjel deg
kysser, idet forbi
den flyver fri.

To ganger jeg kysser din søte
munn. Ditt er det første med
rettens grunn, det annet gir
du, kjære, husk,
min rosenbusk!

Utsprungen får jeg den ei å se;
ti bring meg hilsen, når det vil
skje; og si, jeg ønsker det på
min grav
den blomstrer av.

Ja si, jeg ønsker at på mitt
bryst den rose lå, du fra meg
har kyst; og gyldenlakk,
vær i dødens hus
dens brudeblus!

Min lille Kanin

Eenøret, trebenet, violblaa og
fiin hopped omkring mig en
liden Kanin.
Min Barm var dens Hule –
heihopsa! min Seng var
blomstrende Høi, og mit Gulv
var en Eng!

Eenøret, trebenet, violblaa og
fiin hopped omkring mig en
liden Kanin.

Den peeb til min Harpe...
heihop! naar den sprang,
en silkerød Sløife i Eenøret
slang.

Nisser og dverger

Nisser og dverge bygger i berge;
men vi skal mine dem alle her ut.
Ti mens vi synger muntre i klynger,
sprenger vi berget i luften med
krutt.

Ja, la oss bor dype og store
huller i gråsten og blåsten og flint!
Da, mens vi synger muntre i
klynger, sprenger vi berget i
stykker og splint.

Hurra, det knaller; for et rabalder!
Hurra, minerer, du vinner til sist.
Ti mens vi synger muntre i klynger,
sprenger vi berget ved makt og ved
list.

Fjellet skal beve under vår neve;
hurra, minerer, nå knaller ditt
skudd! Nisser og dverge bygger
i berge, hurra, nå miner vi nissene
ut!

Aftenbønn

Når jeg legger meg til hvile,
tretten engler om meg står.
tvende med min høyre smiler,
tvende til min venstre går,
to på vakt ved hodeputen,
to ved foten dessforuten,
to meg dekker,
to meg vekker,
en meg viser
alle himlens paradiser.